

Ἐν τούτῳ ἔφθασεν εἰς τὸ βουλευτήριον· ἐν τῷ μέσῳ ἔκειτο ἐπὶ τοῦ κραββάτου τὸ ἰσοζύγιον, ἀδρανές· ἐφαίνετο νεκρὸν ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν, καὶ μόνον οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἔζων εἰσέτι φερόμενοι ἀπὸ τῆς μιᾶς πτέρυγος εἰς τὴν ἑτέραν μετ' ἐκφράσεως ἄλγους καὶ μίσους.

Ὁ Χριστὸς πλησιάσας εἶπεν αὐτῷ:

— Ἄρὸν σου τὸν κραββάτον καὶ περιπάτει.

Οὐτ' ἐκινήθη ὁ παραλυτικὸς· ἔμεινε κερφωμένος εἰς τὴν θέσιν του.

— Ἄρὸν σου τὸν κραββάτον καὶ περιπάτει! ἀνεφώνησε τὸ δεύτερον ἐντόνως ὁ Ἰησοῦς.

Σπασμός τις στιγμιαῖος κατέλαβε τὸ ἀναίσθητον σῶμα, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἀνέλαβε τὴν μολυβδίνην τῶν μελῶν του ἀκαμψίαν. Τόσον βρεῖξ ἦτο ἡ νόσος ὥστε καὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ θείου λόγου ἀνθίστατο!...

— Πονηρὸν πνεῦμα, ἐπιτάσσω σοι ἔξελθε τοῦ ἀνθρώπου τούτου! ἀνεφώνησαν ὀργίλως ὁ Ἰησοῦς.

Καὶ ἐγένετο ὡς πνοή τις δυσώδους ἀνέμου, καὶ ἐξῆλθον τοῦ σώματος αὐτοῦ τὰ οἰκονομολογικὰ σχέδια τοῦ Τρικούπη καὶ τοῦ Δηλιγιάννη, τοῦ Σωτηροπούλου καὶ τοῦ Παπαμιχαλοπούλου, καὶ ὁ παραλυτικὸς ἀνέστη, εὐθέως καὶ λαβὼν τὸν κραββάτον αὐτοῦ ἔθραυσεν αὐτὸν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἐπισήμων καὶ ἡμιεπισήμων οἰκονομολόγων.

Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐξελθὼν τοῦ βουλευτηρίου εἰσῆλθεν εἰς τοὺς ναοὺς, καὶ ἤκουσε χαλκᾶ κερμάτια κωδωνίζοντα καθ' ἣν στιγμὴν ἐμέλπετο τὸ ὄνομα του· καὶ ἀνθρωποὶ τινες παρὰ τὸ παγκάριον συνδιελέγοντο περὶ εἰσπραξέων καὶ συναγωνισμοῦ πρὸς ἄλλους ναοὺς, ὡς ἐργολάβοι ᾠδικῶν καφενείων· ὁ Ἰησοῦς ἐνεθυμήθη τὸ φραγγέλιον δι' οὗ ἀπεδιώξε ἄλλοτε τοὺς καταστήσαντας τὸν ναὸν του οἶκον ἐμπορίου, ἀλλ' ἐπειδὴ ἤξευρεν ὅτι τοῦτο δὲν ἐπιτρέπεται ὑπὸ τοῦ συντάγματος, ἔστη εἰς γωνίαν τινα καὶ παρετήρει.

Καὶ εἶδε τὰς ἐρωτικὰς βολὰς τῶν ὀφθαλμῶν, ἃς ἀντήλλασσον ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ἐνῶ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ ἴστατο ἐσταυρωμένον τὸ ὁμοίωμα του, καὶ παρ' αὐτὸ ἡ εἰκὼν τῆς ἀπολοφυρομένης ἐν σπαρκατικῇ ἀπελπισίᾳ μητρός του καὶ οἱ ψάλλται ἔμελλον: «Σήμερον κρεμάσθαι ἐπὶ ξύλου ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας». Ἐνεβάτευσεν εἰς ὕψος τὰς κεφαλὰς, κατήλθεν εἰς ὕψος τὰς συνειδήσεις αὐτός· ὁ ἐπάζων καρδίας καὶ νεφρούς, καὶ εἶδεν ὅτι οὐδεὶς ἐφρόντιζε περὶ αὐτοῦ τὴν στιγμὴν ἐκείνην, οὐδεὶς ἠσθάνετο δι' αὐτὸν τὸ ἑκατομμυριαστὴν μὲν τοῦ πόνου, ὃν αὐτὸς ἠσθάνθη ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων. Καὶ ἀφοῦ διήλθε πάντας τοὺς ναοὺς, ἐξῆλθε τῆς πόλεως περίλυπος ἕως θανάτου.

— Ν' ἀποθάνω ἄλλην μίαν φορὰν! ἐψιθύριζε πρὸς τί; διὰ νὰ συνέρχωνται ἀπαξ ἔτι καὶ νὰ ἐρωτολογῶσιν ἐν ὀνόματί μου; διὰ νὰ ἐυταξοῦν ἄλλην μίαν φορὰν τὴν Ἀνάστασίν μου καὶ νὰ βάρωσι δις τοῦ ἔτους τὰ ὠσίων ἀντιμῆς; Ὁ λαὸς αὐτὸς εἶνε τόσον βεβουθισμένος εἰς τὴν ἀμαρτίαν ὥστε ὁ θάνατός μου δὲν δύναται νὰ τὸν ἐξαγνίσῃ· ὁ σταυρός μου θὰ συντριβῇ ἀνωφελῶς ὑπὸ τὸ βάρος τῆς ἀνομίας του, χωρὶς νὰ δυνήθῃ νὰ τὴν βαστάσῃ. Δι' αὐτὸ τὸ σκυλογόγι θ' ἀποθάνω καὶ πάλιν; Pas si bête.

Καὶ κινήσας ἀπειλητικῶς τὴν χεῖρά του κατὰ τῆς ἐναγοῦς πόλεως καὶ ἐξακοντίσας βλέμμα περιφρονήσεως ἐπ' αὐτὴν ἀνέπτυε εἰς τὸν οὐρανόν.

ΠΕΡ-ΑΣΤΙΚΟΣ

Μὴ χειρότερα!

Η ΔΩΡΕΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΔΙΑΔΟΧΟΝ

(Ἀπερρίσθη εἰς τὰς προρρήσεις τοῦ Αἰῶνος.)

Δαρίζομε, Διάδοχε, σ' εἰς τὴν Μαρωλάδα
Τὸ Μπούκουρι, τὸ Κούτσουρι καὶ τὴν μισὴν Ἑλλάδα,
Δάση, λαγκάδια, ρεματιαίς, ἀμπέλια καὶ χωράφια
Νὰ κτίσῃς σπιτία ἀπάτητα, νὰ κυνηγᾷς ἐλάφια,
Νὰ τὴν περνᾷς καλὸκαρδὸς τὴν ὁμορφὴν σου νεότητι
Καὶ νὰ ψηφίῃς βουλευτὴ καὶ σὺ τὸν Κουμαριώτη.
Νὰ μὴ πικραίνεσαι γι' αὐτὰ ποῦ ἔγραψ' ὁ Ροντήρης
Ἐὰν δώσῃ ὁ Θεὸς καὶ ἡ Παταγὰ νὰ γένης τοικοκύρης.
Ἐχε τὸ τοῦ σου μοναχά, τῆς παντρεῖας τὴν γλύκα
Μὴν κάμῃς θηλυκὰ παιδιὰ καὶ χάσωμε τὴν προῖκα.

Οἱ Χεῖρες τῆς αἰωνίας

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἐφέτος τὸ ἅγιον καὶ ἱερὸν Πάσχα εὐχόμεθα καὶ ἐλπίζομεν νὰ διέλθωμεν πάντες ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀταραξίᾳ τὴν μακαριότητά μας δὲν θὰ ταράξῃ καμμία φωνὴ ἐξ ἐκείνων τὰς ὁποίας ἠκούσαμεν πέρυσι κατὰ τὴν ἀγίαν ταύτην ἡμέραν, ὁ δὲ στόμαχός μας δὲν θ' ἀναγκασθῇ μετὰ τὴν ἀφθονον κρεωφαγίαν νὰ δεχθῇ καὶ τὰ διάσημα λάχανα, ὧν τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν.

*

Ἡ Βουλὴ διέκοψε τὰς ἐργασίας της τὴν Μεγάλην Τρίτην τὸ ἑσπέρας τὴν 31 Μαρτίου. Τὴν πρότασιν τῆς διακοπῆς ἔφερεν ὁ ἴδιος ὁ πρωθυπουργός, ὅστις ἐπεθύμει νὰ ἐξακολουθήσωσιν αἱ συνεδριάσεις, ἀλλ' ἐφοβεῖτο μήπως ἠθέλει ἐγερθῇ συζήτησις καὶ ἀναγκασθῇ νὰ ὁμιλήσῃ περὶ τῶν ἐλπίδων του ὡς πρὸς οἰκονομικὸν μέλλον τῆς Ἑλλάδος, τὴν ἐπομένην ἡμέραν, 1 Ἀπριλίου.

*

Κατὰ σύμπτωσιν, τὴν ἑσπέραν καθ' ἣν διεκόπησαν ἡ ἐργασία καὶ ἡ βουλὴ ἐπικύρου τὰ πρακτικὰ τῆς τελειταίας συνεδριάσεως, ἐψάλλετο εἰς τοὺς ναοὺς τὸ τροπάρι τῆς Κασσιανῆς: Κύριε ἡ ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις περιπεσοῖσα γυνὴ...

*

Καὶ ὁμῶς ἔπρεπε νὰ ἐξακολουθήσωσιν αἱ συνεδριάσεις